

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVIII. De Joannis Episcopi divina in loquendo libertate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. κζ.

Περί τῆς ἀρχαίου τῆ βασιλείας ἐκείνης καὶ ἰωάννου
τῆ χυρσοίμου χειροτονίας.

ΕΝ τῇ κωνσταντινῆ πόλει νεκράειε τελευτή-
σαι τῶς τῶν ἐκκλησίας ἐκείνῳ ἐποί-
μανεν, δὲ καὶ δι' αὐτῶν ἰθὺν ἐν τῷ βασι-
λείῳ λαχὼν, μαθῶν ἰωάννην τὸν μέγαν τῆς
οἰκουμένης Φωστῆρα, ἐν ἀντιοχεια τῶ τῶ πρῶ-
εὐτέρων ἐγκαταλέχθαι χορῶν, ἡγάγε τε, καὶ τοῖς
συνελεγμένοις ἐπισκόποις ἀπὸν τῆ θείας πατρῶ-
αγαγῶν παρηγήσειε χάριτι, ἔ τ' μεγίστης ἐ-
κείνης πόλεως ἀποφῆναι ποιῶν. ἰκανὸν ὅ τ' ἔ
τῶτο μόνον δηλώσαι τῆ βασιλείας τῶ παρὶ τῶ
δῆα παρδῆν. καὶ τῶτον τὸν χρόνον, ἀντιοχεια
μὲν ὁ θεὸς ἠγάγετο φλαβιανὸς, λαοδικείας ὅ
ἐλπίδιος, ἔ μεγάλης μελετῆς χυρσοίμου σύ-
κην, καὶ τῶν ἐκείνῳ πολίταιν ἐκμαζάμνος
μᾶλλον, ἢ ὁ κηρὸς τῶν διακονῶν τῶς τύπας.
ὅτι μὲν ἐν τὸν μέγαν πελάγιον διεδέξατο.
τὸν ὅ θεὸς μαρκελλῶν ἀγαπήσις ὁ παρὶ τῶ
μ, ὃν ἐν ταῖς ἀσκητικαῖς παλαιαῖς δια-
πέπην ἔφην, καὶ τὸν τ' αἰρετικῆς ζήλης καιρὸν
σελδικείας ὅ τ' παρὶ τῶ ταύρω μαξιμ, ὁ
ἰωάννης ἔ πάνυ συμφορητῆς, καὶ θεόδωρ, ὁ
τ' μοναχίας. ἀμφω δὲ διδασκᾶν ἤσῃν
λαμπρῶ, διέλαμπε ὅ συνέσειε τῆ βίῳ ὁ θεὸς
ἀκάμ, ἰθὺν τῶν βέρειαν λέοντι, ὅ τὸ
γαλατῶν ἐποίμανεν ἔθν, πολλοῖς εἶδεσῃ
δρετῆς λαμπρῶν ὁμρ.

A

CAP. XXVII.

De pietate Imperatoris Arcadii, & de Joannis
Chrysofomi ordinatione.

Constantinopoli verò, mortuo Ne-
ctario, qui Ecclesiam illam guber-
naverat, Arcadius qui eam Imperii par-
tem regendam acceperat, cum Joan-
nem, magnum lumen orbis terrarum,
Antiochia in presbyterorum ordinem
relatum esse didicisset, cum inde acci-
vit, collectisque Episcopis mandavit,
ut divinam gratiam ei conferrent, &
urbis Regia Episcopum eum renuntia-
rent. Quod quidem unum sufficit ad
declarandam Imperatoris pietatem.
Per idem tempus Antiocheni Ecclesie
præerat divinus Flavianus: Laodiceæ
verò præfidebat Elpidius, qui magni
Meletii fuerat contubernalis, ejusque
vivendi rationem perfectius expresse-
rat, quàm cera imaginem annuli ex-
primere solet. Successor autem erat
magni Pelagii. Jam verò divino Mar-
cello successit Agapetus, omni laude
prædicandus, quem supra retulimus
hæreticæ persecutionis tempore in
monasticis exercitationibus floruisse.
Seleucia porro, quæ ad montem Tau-
rum sita est, Episcopus erat Maximus,
eximii illius Johannis condiscipulus:
Mopsuestia vero Theodorus: ambo
doctores ac prædicatores egregii. Di-
vinus item Acacius prudentia simul &
sanctitate vitæ illustis, Bercæ Eccle-
siam gubernabat. Leontius denique,
multis virtutum generibus conspicuus,
Galatarum provinciæ præfidebat.

Κεφ. κη.

Περί τῆς κατὰ θεὸν τῆς ἐπιπέπην παρ-
ρησίας.

CAP. XXVIII.

De Joannis Episcopi divina in loquendo
libertate.

Ο Δὲ μέγας ἰωάννης τῶς τῆς ἐκκλησίας
δεξάμει, ὁ δίακας, τῶς τε παρὶ τῶν
γνωμέναις ἀδικίας σὺν παρρησία διήλεγε, ἔ
βασιλεῖ καὶ βασιλίδι παρηγήσα παρὶ τῶ
καὶ τῶς ἱερέας ἤξιε καὶ τῶς κειμένους πολι-
τεύεσθ νόμους, τῶς ὅ τῶτες παρὶ τῶ
μῆστας, ἐπιβαίνειν τῶν ἀνακῶν ἐκάλυεν
ἔ χρῆναι λέγων, τῆς μὲν τῶν ἱερέων ἀπολαύ-
ειν μῆς, τῶν ὅ τῶν ἀληθῶν ἱερέων μὴ ζῆν
βιοτιῶ. καὶ ταύτῳ ἐποιεῖτο τὴν παρὶ τῶ
δειαν, ἔ μόνως ἐκείνης τῆς πόλεως, ἀλλὰ
καὶ τῆς θράκης ἀπάσης εἰς ἔξ δὲ αὐτῆ ἡγε-
μονίας διήρησῃ. καὶ τῶ ἀσίας ὅλης, ἑσδένδεκα

Porro magnus Joannes, simulatque
Ecclesie gubernaculis admotus
est, iniqua quorundam facinora liberè
cœpit reprehendere: & tum Impera-
tori, tum Augusta, utilia monita sug-
gererat. Sacerdotes quoque ut juxta
Ecclesie leges viverent, commonebat:
eos vero, qui leges illas transgredi au-
derent, ad altare accedere prohibe-
bat: nefas esse dicens, ut Sacerdo-
tum honore fruerentur ii, qui vero-
rum Sacerdotum vitam nollent imi-
tari. Neque vero urbem duntaxat
Regiam hujusmodi curâ ac sollicitu-
dine gubernabat, sed & universam
Thraciam, quæ in sex provincias
Gg 2

divisa est: & Asiam totam, quæ ab undecim Præsidibus regitur; Ponticam præterea iisdem exornavit legibus. Quæ totidem Rectores habet quot Asia.

CAP. XXIX.

De templis idolorum à Joanne subversis in Phœnice.

Porro cum didicisset, incolas Phœnices circa cultum simulachrorum adhuc insanire, monachos quosdam zelo Dei ferventes collegit; eosque Imperialibus edictis munitos, adversus idolorum templa direxit. Pecunias verò, quæ artificibus templa diruentibus, eorumque ministris præbebantur, non ex Regiis thesauris depromebat; sed opulentis & fide ac religione insignibus matronis persuadebat, ut hos sumptus liberaliter suppedirent, benedictionem, quæ ex hujusmodi largitione proveniret, iis ostendens. Hac ratione, dæmonum templa, quæ adhuc supererant, solo æquavit.

CAP. XXX.

De Ecclesia Gothornm.

Præterea cum Scytharum Gentem Arianae perfidiae laqueis irretitam teneri cerneret, ipse quoque machinas omnes adhibuit, & ut prædam caperet, hac arte usus est. Ejusdem enim cum ipsis lingua Presbyteros & Diaconos ac Lectores cum ordinasset, unam illis Ecclesiam assignavit: eorumque operâ multos à pristino errore revocavit. Nam & ipse eò sæpius veniens concionem habebat, utrens interprete quopiam qui utramque linguam calleret: & eos, qui dicendi facultate præditi essent, ut idem facerent hortabatur. Et hæc quidem intus in ipsa urbe agere non desinebat; multosque qui decepti fuerant venabatur, Apostolicæ prædicationis veritatem ei ostendens.

CAP. XXXI.

De ejusdem erga Scythas providentia & de zelo adversus Marcionistas.

Iam vero cum accepisset Scythas quosdam Nomadas, qui ad Istrum tentoria fixerant, salutem quidē sitire; sed qui latitantes ipsis præberet neminem reperit; viros conquirit, qui Apostolicos labores amularētur, cosque Barbaris

ἢ καὶ αὐτὴ ἀρχόντων ἰσχύνας καὶ μέτροι καὶ τὴν ποικίλην τέτοις καλεκόσμη τοῖς νόμοις ἰσαριθμοῦν ἢ καὶ αὐτὴ ἔχει τῆς ἀσίας τὴν ἡγεμονίαν.

Κεφ. κθ'.

Περὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ δι' αὐτοῦ καταλοβήτων ἰδωλικῶν ναῶν.

ΜΑθῶν ἢ τὴν Φοινικὴν ἐπὶ τῶν ταῦν δαμιόνων τελείας μεμνημένας, αὐτῶν μὲν ζήλω θείῳ πυρπολαμένους συνέλεξε νόμους ἢ αὐτὰς ὀπίσθας βασιλικῶν, καὶ τῶν ἐν ἰδωλικῶν ὄξυπεμψε τε μενῶν, τὰ ἢ τοῖς καλαλῶν τεχνίταις καὶ τοῖς τέτων ὑποεργοῖς χορηγημένα χρήματα, οὐκ ἐν ταμείων βασιλικῶν λαμβάνων ἀνήλιζεν. ἀλλὰ τὰς πλείους κομώσας καὶ πρὸς λαμπρυνόμενας γυναικῶν φιλολίμως ταῦτα παρέχειν ἀνέπειθε, τὴν οὐκ τῆς χρηστίας φουομένην διλογίαν ὑποδεσνύς. τὰς μὲν ἐν ὑπολειφθέντας τῶν δαμιόνων σηκὰς τέτον τὸν τρόπον ἐν βάρων ἀνίστασεν.

Κεφ. λ.

Περὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν γόθων.

Ορῶν ἢ καὶ τὸν σκυθικὸν ὄμιλον ὑποπῆς ἀρειανικῆς θρησκευτικῆς σαγήνης, ἀνιμμηχανήσασθαι καὶ αὐτὸς, καὶ πόρρην ἀγέρας ἐξεδύσειν. ὁμογλώττης γὰρ ἐκείνων πρὸς ἐπιπέρας καὶ διακόνους καὶ τὰς τὰ θεῖα ὑποαναγνωσκόντας λόγια παρὰ ἀλλόμυθους, μίαν τῶν ἀπένειμθαι ἐκκλησίαν, καὶ διὰ τέτων πολλὰς τῶν πλανωμένων ἐθήσυσεν. αὐτὸς τε γὰρ τὰ πλείους ἐπέσει Φοιτῶν διελέγετο, ἐρμηνεύων καὶ τῶν ἐκείνων γλώσσαν ἑρμηνεύων τινὶ καὶ τὰς λέγειν ἐπισταμνῶνς τέτοι παρεχόμενος δρᾶν. ταῦτα μὲν ἐν ἑνδοῖν οὐ τῆ πόλεως διελέγει ποιῶν, καὶ πολλὰς τῶν ὄξυπαίημένων ἐξώγει, τῶν ἁποστολικῶν κηρυγμάτων ἐπιδεικνύς τὴν ἀλήθειαν.

Κεφ. λα'.

Περὶ τῆς εἰς σκύθας ὑπὸ αὐτοῦ γενημένης προνοίας, καὶ τῆς κατὰ τῶν μαρκιονιστῶν ἔργου.

ΜΑθῶν δὲ πνας τῶν νομάδων σκυθῶν παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἐσοκνησμένους, διελθὴν μὴ τῆς σαθηλαίας, ἐς ἐξήσθαι ἢ τὸ τὸ νόμα παρὰ φέροντο, ἐπεζητήσεν ἀνδρας τὴν ἁποστολικὴν φιλοπομίαν ἐξήλωκέτας, καὶ τέτοι